

Coperta I: fotografie realizată de autor la Floriada, 2002, Olanda

Editor: Virgil RAȚIU

Tehnoredactor: Nicoleta Cristina DOHOTARI

Corneliu FLOREA – e-mail: dumitru.padeanu.cf@gmail.com;
www.jurnalliber.wordpress.com

Tipărit la SC ONPRINT SRL, Cluj-Napoca, str. G. Barițiu, nr. 22

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
FLOREA, CORNELIU

Viețuind printre dictaturile lumii / Corneliu Florea ; postf. de
Cristian I. C. Popescu. - Bistrița : Aletheia, 2019
ISBN 978-606-8548-19-7

I. Popescu, Cristian I. C (postf.)

821.135.1

©Toate drepturile sunt rezervate domnului Florin Tudor PĂDEANU

Corneliu Florea

Viețuind printre dictaturile lumii

Postfață de Cristian I.C. Popescu

Cine tulbură liniștea Transilvaniei (1990; 2012, ed. 2) – despre transilvănenii români sub unguri

Risipirea (2009) - soarta bucovinenilor români sub habsburgi, turci, rușii și comuniști

Glose medicale (2013) – o scurtă istorie a Medicinii, de la Asclepios la Paulescu

Anotimpuri istorice (2015) – o istorie timișoreană, de la cartele pentru pâine la gloanțele dictatorilor

Fierăria lui Staricu (2018) – o frescă neamului oltenesc de-a lungul secolului XX

• ÎNSEMĂNĂRI DE CĂLĂTORIE

Note de pe drumurile lumii (2010) – din Nord America, în Europa, în România

Coloana Infinită și totemurile canadiene (1997; 2006, ed. 2) – arte spirituale pe verticală

Peregrinări (2010) – din Alaska în Polinezia, la mohaii din RapaNui (Insula Paștelui)

Călător prin felurite lumi (2011) – din Țările de Jos, Elveția de Sus, Hawaii, Italia latină și un tur Iberic, în Transilvania, Roșia Montană și pe Ji

CUPRINS

PENTRU LUARE LA CUNOȘTIȚĂ	5
23 AUGUST 1944 – PRAGUL DINTRE DOUĂ DICTATURI	25
TREISPREZECE INVAZII RUSEȘTI ÎN ȚĂRILE ROMÂNE	41
„PAX SOVIETICA” IMPUNE DICTATURA COMUNISTĂ	57
CETATEA TIMIȘOAREI DE LA VANDALI LA BOLȘEVICI	74
STUDENȚIMEA CETĂȚII SE OPUNE DICTATURII SOVIETICE	90
CUMPLITA DICTATURĂ ECONOMICĂ SOVIETICĂ	106
DIN DISECȚIILE MELE ANATOMICE ȘI SOCIALE	122
DE LA DICTATURA STRĂINĂ LA DICTATURA NEOȘĂ	140
PREȚUL SCUMP AL LIBERTĂȚII ÎN SECOLUL XX	158
ANEXE	175
MOSSAD	177
NOUA ORDINE MONDIALĂ VECHĂ DE CÂND LUMEA .	198
POSTFAȚA.....	203
DIN SCRIERILE LUI CORNELIU FLOREA	207

PENTRU LUARE LA CUNOȘTIȚĂ

Nu de adevăr le e frică oamenilor lucizi, ci de cei ce îi stăpânesc prin forța dictatului, la care mai marii au ajuns prin minciună, înșelătorie, uzurpare. Adevărul dă oamenilor libertatea de gândire, de judecată, de acțiune și eliberare. Dictatorii, din toate vremurile, se opun libertăților, prin toate mijloacele posibile, știind că libertățile sunt căile adevărului ce le dezvăluie samavolniciile și generează revolte împotriva lor. Dictatorii și servii lor îngropă realitatea și adevărurile istorice care le contrazic falsitatea, ipocrizia, impostura, crima. Degeaba, toate sunt doar temporare. După un timp, toate adevărurile îngropate de vii, vii vor fi scoase la lumină de către oameni curajoși, îndrăzneți, neînfricați, care au aceste însușiri tainice interioare de pătrunderea timpului și-a lumii în care trăiesc. Citiții istoria dictaturilor și veți afla adevărurile despre ele.

Istoria trebuie învățată, cunoscută așa cum a fost, cum s-a desfășurat și trebuie relatată corect, în întregimea ei, indiferent că ne place sau nu, chiar dacă dictatorii nu admit cu niciun chip adevărul istoric. Cei ce falsifică, mistifică istoria sunt atotputernici, tirani, dictatori prin forță brută sau nevertebrați fără conștiință, fără caracter, servii atotputernicilor. Cunoscând adevărata istorie, cel puțin a ultimilor două milenii, știm în ce lume viețuim. E drept că suntem vremelnici, dar suntem înzestrați genetic, de la Creator, să putem cuprinde nemărginirea timpului și să aflăm istoria lumii, să-i dezlegăm enigmele, misterele, să-i scotocim

neștiutele tainele, să-i descoperim legile și fărădelegile. Să ne folosim de gena Creatorului, atât cât viețuim!

Americanii, de exemplu, au pus la temelia democrației lor „*All humans are created equal*”. Naiv și, pe deasupra, nici nu au ținut cont de egalitate interumană, din moment ce au menținut sclavia până ce Abraham Lincoln a desființat-o, după care s-a scris: „*All men are born free and equal*”. Au dres, democratic, busuiocul înlocuind *creați egali, cu născuți liberi și egali*. Oricum, mai bine decât *creați egali*, fiindcă Creatorului nu i-a trecut prin cap să facă pe placul democrației americane, inexactă, eronat aplicată.

Genetic, oamenii se nasc inegali, ca ființe și spirit, ceea ce se vede clar din evoluția lor multimilenară; de la primele răzlețele grupuri primitive, în care era tot timpul un dominant prin forță și abilități, care a devenit atotputernicul grupului, și apoi, de la grup la trib și de la trib la popor; omenirea și-a tot demonstrat inegalitatea ei din cele mai simple, primitive obști din care s-au ridicat primi dominanți, dictatori, tirani. Mai departe, în timp, odată cu *homo sapiens*, inegalitatea, adică felurimea dintre oameni prin preocupările lor, s-a tot diversificat până ce a ajuns din societate simplă, rudimentară care, dezvoltându-se, a adâncit mai mult inegalitatea dintre oameni, care și așa, de la începutul-începutului, s-au născut inegali ca ființe anatomice și înzestrare spirituală. După o altă vreme, într-una din societățile antice, cea ateniană, condusă de generații de tirani cu sediul consiliului în Areopagus, o culme pietroasă din atica ateniană, a apărut gemenele unei noi orânduiri sociale. Tiranul Peisistratos ce era respectat și iubit de atenieni pentru personalitatea sa puternică și populară, obosise de atâta tiranie și i s-au părut aparte ideile unei noi orânduiri sociale opuse tiraniei! S-a socotit mult până ce a renunțat la tiranie și

a răspândit noua formă de orânduire socială: democrația – puterea poporului – în agora ateniană, ce a fost primită ca dar din partea zeilor și a înflorit în toată lumina ei în vremea lui Pericles, fiind prima democrație din lume!

Democrația ateniană a avut o soartă tristă: cu cât se răspândea mai mult, în lume și timp, cu atât era mai siluită și batjocorită; așa s-a prăpădit. Mult timp după prima democrație a omenirii, cea ateniană, după ce s-a trecut de la Zeus, și al său Olimp, la Dumnezeuul ceresc și atotfăcătorul, în Anno Domini 1789, în regatul francez, a avut loc istorica revoluție, în care parizienii au înlocuit monarhia cu prima republică franceză și au pretins că au reînviat democrația prin Declarația Drepturilor Omului și Cetățeanului, făcând o vâlvă europeană nemaipomenită, pentru că începea cu „*Oamenii se nasc și rămân liberi și egali în drepturi*”. Altă aiureală istorică cu așa zisă democrație iluministă, modernă, fiindcă în doi ani revoluția s-a transformat în regim de teroare sub dictatura lui Maximilien Robespierre, avocat, deist, de o inteligență fanatică, împărțind *francezii egali în drepturi* în două categorii: *liberi* sub teroare și ghilotinați în Piața Revoluției. Ironia sortii revoluționare a făcut ca Maximilien Robespierre să moară, *egal în drepturi* cu cei pe care i-a trimis la ghilotină, de unde și axioma: nici în fața morții nu suntem egali, așa cum nici nu ne-am născut egali. Cu cât societatea evoluează ideologic și economic, cu atât inegalitatea dintre oamenii se accentuează pe lângă cea cu care s-au născut. Și, ca fapt istoric, comun, de la *homo primigenius* la *homo sapiens*, învingătoarea revoltelor, luptelor, revoluțiilor pentru adevăr și dreptate nu este democrația, ci dictatura, teroarea. Așa a fost și-n Franța acelor ani. Napoleon Bonaparte a tras cu tunul în revoluționari, ajungând general la 24 de ani,

dictator din directoratul republicii după ghilotinarea lui Robespierre și apoi împărat francez, autoîncoronat, dominant în Europa timp de zece ani. Și au urmat alte și alte revoluții, lupte și războaie, antidemocratice cu rezultate de inegalitate.

Să nu uităm de sărmana democrație originală, ateniană! Cred, pe baza evenimentelor și faptelor istorice, că cea mai bună ilustrare a stării democratice în lume, de la iluminism încoace, se face cu un citat, demn de reținut, scris de filosoful iluminist Jean-Jacques Rousseau: „Omul s-a născut liber și el este pretutindeni încătușat”. Încătușat, în societatea de astăzi, are multe înțelesuri și forme. Un nonagenar lucid, din timpurile noastre, scriitorul sloven Boris Pahor, trecut prin Primul Război Mondial și lagărele naziste a scris: „Dictaturile fasciste, naziste sau comuniste au fost înlocuite de dictatura capitalului”. S-a oprit din scris, deși vedea mai departe realitatea: două treimi din lumea de astăzi trăiește sub tiranii și dictaturi, restul se mai bucură de o bătrână democrație, în scaun cu rotile, așteptându-și sfârșitul în globalismul mondial, ce are metodele lui sinistre de încătușare, adaug eu, care viețuiesc prin cinci dictaturi.

*****

Cititorul – Hei, chiar așa, ai trecut prin cinci dictaturi?

Autorul – Da, m-am născut în România în plină dictatură a lui Carol al Doilea, în 1939.

C – Bravo, și cum ți-ai dat seama că erai sub dictatură?

A – Întrebarea ta merită următorul răspuns: moașa care m-a moșit, Cadar-Neni, nu m-a învelit în scutec, nu m-a acoperit, spunându-i mamei că sunt sub învelitoarea dictaturii regale și să facem economie la scutece pentru rege, care e un căcăcios!

C – Și cât te-a ținut fără scutece sub dictatura lui?

A – Până ce Carol al Doilea a plecat din România, în septembrie 1940, că nu era numai un căcăcios laș, un dezertor notoriu din primul război mondial, când țara era în grea încercare istorică, ci și condus de metresa lui nimfomană ce îl domina, el suferind de priapism.

C – Hei, nu fă pe doctorul cu mine, acum facem istorie, vorbim de inegalitățile dintre oameni și dictaturile care îi stăpânesc!

A – Urmărește-mă, despre istorie vorbim, dar îmi place să plec, după cât mă poate duce capul, de la începutul lucrurilor, al faptelor. Știi, prea bine, din istoria biblică că femeia, Eva, este originea păcatului primordial și foarte multe femei s-au luat după ea, de la începutul lumii. Istoria post-biblică e plină de exemple răsunătoare, iar Alexandre Dumas a lansat nemuritoarea sintagmă „Cherchez la femme”, să descoperim femeia care a declanșat problema sau evenimentul istoric nefast. În cazul lui Carol al Doilea, Magda Grumberg Wolff Lupescu a fost o altă Evă biblică dotată cu un coș de mere, din partea șarpelui, pentru toți pofticioși. Citește presa timpului sau cartea istoricului american Paul Quinlan.

C – Paranteza ta e malițioasă din moment ce ai coborât în istoria biblică, până la Eva. Hai înapoi la vremea când Carol și Magda când au plecat din România, cu dictatura lor cu tot. Vezi, îți fac pe plac și te întreb dacă ai ajuns și tu la scutece?

A – Malițios nu am fost, dacă aș fi fost, mergeam mai departe cu părere mea despre facerea cuplului uman primordial: pe el din țărână și pe ea dintr-o coastă, ce idee, ce discriminare! Ce, se terminase țărâna? Mai gândește-te, până atunci îți răspund, că nu am mai ajuns la scutece, din două motive: scutecele le-a luat Carol cu el, iar în al doilea rând, a urmat imediat o altă

dictatură. În Europa s-a instalat dictatura celui de-al Doilea Război Mondial, ce nu a cruțat România, din care făceam și eu parte, neluat în seamă precum ceilalți ca mine. Nu mai aveam nevoie de scutece, creșteam într-o lume de oameni mari, adânc îngrijorați de viața și soarta lor. Toți vorbeau numai și numai despre război, începusem să vorbesc și eu ca ei: Tata e la război, mama se roagă să se întoarcă cu bine.

C – Deșteptule, istoria pe care tu crezi că o știi mai bine decât mine, nu scrie despre dictatura de război ci despre dictatura instaurată de Ion Antonescu și legionari.

A – Eu vorbesc despre istoria adevărată, la care cu greu și târziu am ajuns, fiindcă în România, istoria era și este distorsionată de dominanții tuturor vremurilor. Nu a existat nici o dictatură a legionarilor, nici una personală a lui Ion Antonescu, doar regimul lui militar auster impus, indirect, de dictatorii războiului mondial.

C – Ai auzit de sau ai citit „*Sub trei dictaturi*” scrisă de Lucrețiu Pătrășcanu? A apărută în 1946 și are un capitol în care scrie despre cinci luni de guvernarea legionară, fascistă!

A – Am auzit, nu am citit. E absurd să se scrie despre o guvernare legionară de cinci luni! Torsionare istorică grosolană. Carol al Doilea, la plecarea din țară, i-a predat puterea statului numai lui Ion Antonescu, în 6 septembrie 1940, moment în care Legiunea era decapitată complet, legionari mai erau doar prin pușcării, fugiți în Germania sau retrași, tainici. Partidele istorice au refuzat o colaborare guvernamentală cu Ion Antonescu, știți în ce vremuri grele de guvernare a lăsat țara Carol al Doilea la plecare, după ce o aruncase în brațele dictatorului european Hitler! În această situație, legionarii și-au revenit, au revenit în țară s-au reorganizat la rezezeală și s-au alăturat la guvernare,

era 14 septembrie 1940, formând statul național legionar, condus de Ion Antonescu. Legionarii, sub conducerea lui Horia Sima, fără nici un program de guvernare, au început cu mari ceremonii național-religioase în memoria lui Corneliu Zelea Codreanu, ca să-și facă dreptate pe cont propriu pentru toate nedreptățile din vremea dictaturii carliste, *după legea talionului, în varianta acelor timpuri: dinte pentru dinte și glonț pentru glonț*. Ajunsă la guvernare, Legiunea a fost năpădită de indivizi lipsiți de scrupule, care nu aveau nimic în ei din doctrina legionară, codrenistă, în schimb erau demagogi pretențioși și, treptat, treptat, au apărut animozități și conflicte cu Ion Antonescu, un militar corect, de caracter. Astfel au împins situația până la rebeliunea din ianuarie 1941, când s-a produs ruptura, prin forță și desființarea statului național legionar. Horia Sima și legionarii lui nu au ajuns la nici o dictatură, fiindcă au fost învinși și a trebuit, din nou, să ia la rezezeală calea refugiului, altfel îi înghițeau pușcăriile. Unde vede Pătrășcanu dictatura fascistă a legionarilor, a fost doar un asalt simist la putere, nereușit. Legionarii au ieșit la suprafață, din închisori și refugiu, în septembrie 1939 și s-au organizat, cât de cât, în octombrie, iar în noiembrie s-au ținut numai de comemorări și ceremonii religioase, defilării și vorbărie. În decembrie neînțelegerile, dezacordurile dintre Ion Antonescu și Horia Sima s-au întetit până la acuze reciproce, iar în ianuarie 1940, după rebeliunea legionarilor, statul național legionar s-a desființat. Prin urmare, istoric este vorba de o perioadă foarte scurtă, de cinci luni, în care legionarii nu au fost singuri la conducere, Ion Antonescu fiind conducătorul autoritar al statului. Nu sunt evenimente care să ateste o dictatură legionară în acest timp. Pătrășcanu, cu toată inteligența și educația lui, a dat cu capul în bară.

C – Datele corespund, dar faptele, peste care intenționat ai sărit, sunt majore.

A – Fie cum zici, nu am vrut să intru prea mult *în dictaturile după Pătrășcanu*, cunosc din alte surse acele fapte majore și rectific: Pătrășcanu nu a dat cu capul în bară, a fost pus de către noua dictatură a Moscovei să scrie, să lanseze teoria *dictaturii legionare fasciste*. Pentru că, istoric vorbind, la 23 august 1944, România **era dezlegată din încheștarea** dictaturii Berlinului și **era aruncată în brațele hrăpărețe** ale dictaturii de la Moscova. Din lac în puț: nu mai arboram steagul cu zvastica, ci pe cel cu secera și ciocanul, pentru următorii 45 de ani. Soarta României a fost să aibă parte de trădători de neam și de dictatori de origine străină.

C – Ai trecut de la una la alta, te eschivezi ca să lămurești, să argumentezi, de ce nu are dreptate Pătrășcanu cu *teoria dictatura legionară fascistă*, când de la el și până acum uite câți o susțin, mai ales acum?

A – Nu mă eschivez, n-am de ce. Sunt om liber și-mi spun deschis ideile, opiniile, am curajul libertăților mele, dar e degeaba! Solitar, cum sunt eu, nu se poate rezista împotriva dominanților atotputernici, care se împotrivesc analizei și etalării adevărului istoric prin care le-ar fi deconspirat personalitatea și intențiile antiumanitare. Totuși, am să încerc să-ți răspund insistenței tale, dar înainte îți spun că susținătorii de azi ai *dictaturii legionare fasciste* o fac din interese, numai din interese oneroase și sunt din stratul dominanților alogeni, prin servii lor. Ne mai lămurim noi pe parcursul dialogului despre *dictatură versus democrație*.

Undeva, în „Mein Kampf”, Hitler scrie că, într-un anumit fel, ideologic se consideră ucenicul lui Mussolini, deci spune-mi ce dascăli ai și-mi dau seama la ce să mă aștept. Mussolini, cu doctorat în științele politice și

bârba în vânt, era hotărât să refacă imperiul roman pentru el și fasciștii lui și începe cu logoree politică marșul spre Roma, și-i reușește. Ucenicul lui, Hitler, auzind de așa mare marș și plan glorios, nu s-a lăsat mai prejos și s-a hotărât să facă *Eine Reich*, nici mai mult, nici mai puțin, decât pentru o mie de ani și pune nazismul lui la treabă serioasă. Stalin, găinar în adolescență, ajunge sub aripa lui Lenin, căruia îi intrase marxismul în cap și se hotărâse să-l pună în aplicare pe tot mapamondul. Pentru început se folosește de situația în care nemții și rușii, săturați de războiul pe care-l începuseră, nu mai știau cum să scape de el. Nemții, și cine mai știe cine, l-au plătit pe Lenin să scoată pe ruși din război promițându-le pace, iar Lenin, pe lângă pace, le-a promis și fericirea marxismului. A reușit să-i scoată din război, folosindu-se de revoluția rușilor, de două săptămâni: una-n primăvară și alta în toamnă. Pe urmă, Lenin cu marxiștii lui i-au băgat pe ruși într-un război civil patru ani, în care au suferit mai rău decât în războiul cel mare, împușcându-se unii pe alții; unii pentru victoria bolșevismului și ceilalți pentru menținerea aristocrației tradiționale. Deci, pacea promisă a fost de fapt un război civil din care rușii s-au ales cu dictatura sovietelor. Damblagit rău, Lenin a murit învingător și Stalin i-a luat locul și ștafeta, adică Internaționala a III-a Comunistă, înființată de Lenin în 1919, pe care a continuat să o impună prin teroare roșie în fostul imperiu, devenit o uniune de soviete comuniste, iar înafara uniunii a dus o amplă propagandă cominternistă, recte comunistă cu mânuși roșii. În acest timp, Mussolini devenise *il duce* și începuse să refacă imperiul roman cu un război în Etiopia, aruncând din avioane pioaneze peste etiopienii desculți, să-i înfrângă. Nu i-a înfrânt. Hitler ajunsese *Fuhrer* și, datorită randamentului poporului german, a reușit să refacă